Ч. 113. Второк 4 червня (22 мая) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Ворохобня в Альбанії. — Положенє Французів в Марокку. — Італіяньско-турецка війна.

Буджетова комісия радила дальше над буджетовою провізориєю.

Пос. Корошец заявив, що нинішна коаліция великих сторонництв не є спосібна до позитивної праці і забагнює парлямент. Жалував ся на неприязну для Славян управу.

Пос. Маркль (нім. люд.) вказав на некористну прояву, що суспільність замісць уміщувати свої ощадности в державних рентах, уміщує їх в спекуляйиних паперах. Політичні відносини викликують неуспішний стан в державних фінансах. Бесідник жалів би, коли би Русини війшли на дорогу здержаня праці парляменту. Підніс гадку визначеня мирового суду інтересованих сторонництв, котрий мав би рішити спір що-до вибору осїдку рускоґо університету. Впрочім ту справу можна полагодити лише законодатною дорогою, за згодою инших сторонництв.

Войскова комісия радила дальше над войсковою реформою (в подрібній розправі). Міністер внутрішних справ Гайнольд виступив проти внесків зчеркненя постанов що до уживаня войска до удержаня порядку внутр держави, вказав на те, що сего рода постанови находять ся в законах всїх держав з демократичною конституциєю, як Франция, Сполучені Держави, Швайцария. Виступив також против внеску, щоби правительство в кождім випадку оправдувало ужите войска до удержаня порядку. Міністер виказував конечність зовсім ідентичних постанов що до цілий арміі в австрийскім і угорскім законі і звернув ся з зазивом до палати, щоби ставленєм поправок не наражувала полагодженя закона на небезпечність. Вкінци вказав, що закон, який стремить до скріпленя оружної сили полагодив парлямент державы, з якою Австро-Угорщина є в союзі, протягом кількох днів, що повинно також для австрийского парляменту бути певною вказівкою.

В Альбанії і Македонії знов заносить ся на велику бурю.

Торічне повстанє північних Альбанців, званих Малісорами, було нагальне і дійстно грізне для Туреччини, але удало ся їй Альбанію успокоїти тим, що прирекла сповнити всі економічні національні домаганя Малісорів. Але молодо-турецке правительство не сповнило їх. Оно звиняє ся клопотами ізза триполітаньскої війни, але то тілько викрут. Бо нема для Туреччини в тім великої трудности, аби замість отоманьских урядників настановити болгарских, сербских, грецких. Однак Турки приклонники централізму і переконані, що сповнюванєм своїх приречень Малісорам і даючи їм зачатки національної автономії, підкопували би державу. Взагалі Туреччина зі своїм централізмом у відношеню до Альбанії і Македонії веде ризиковну політику. То лиш дає привід до тяготїня Альбанців і Македонців до сусїдних держав, як Болгарії, Сербії, Греції, котрі стають опікунами угнетених одноплемінних наций зпід пановань султана. Тепер же непрошеним опікуном тих угнетених наций стала і чужа Італія котра і межиусобиць в Туреччині хоче ужити як одного зі способів, щоби змусити Порту до заключеня мира.

Від лютого їздить по Македонії в окруженю ґубернаторів вілєтів міністер внутрішних справ Гаджі Аділь-бей, котрий студиює місцеві відносини. Ті студиї прикрі, а навіть небезпечні, прим. в місцевости Іпек мало не дістав ся міністер в руки повстанців.

Гаджі Аділь-бей з порученя правительства має сповнити важну місию, іменно привернути супокій в Альбанії і Македонії. Міністер стикає ся безпосередно з населенєм і заповідає єму, що вибрав ся в дорогу на те, щоби перевести заповіджені реформи. Правительство призначило 12 міліонів франків на найконечнійші потреби македоньского населеня і для переведеня найпильнійших реформ. За ті гроші будуть будувати ся школи і так помножить ся число жандармериї. Гаджі Аділь-

Лихий муж.

(З анґлійского — Артура Моррізона).

Сусіди все ще не можуть надивувати ся тому, як погано обійшов ся Суммерс зі своєю шлюбною жінкою. Она працювала і гарувала для того чоловіка, як то могла би посьвідчити кожда жінка з тої улиці — далеко більше, як би то який небудь чоловік мав право жадати того — а тепер о т т а к а була єї заплата!

Заким ще Суммерс оженив ся, була пані Суммерсова панею Фордовою. Форд наймив ся був на якімсь корабли за сторожа, а той корабель пять літ тому назад затонув був на мори коло пригірка Доброї Надії. Що-до Суммерса, то всі уважали єго за щасливого, що він мав таку жінку. Він був зручним сокерником і столярем, але не умів дати собі ради в сьвіті, та й ніхто не погадав би був собі, що було би з ним стало ся, як би не пані Суммерсова, котра як той ангел хранитель дбала про єго добро. Він був собі спокійний, плохий чоловічиско, з лицем як у хлопця і з рідоньким вусом. Не мав в собі ані одробинки якоїсь злости; коли оженив ся, то й курити перестав. Що неділі ішов побожно до церкви у великім капелюсі, щоби єго сонце не палило, та кидав до скарбони свій гріш, котрий она єму умисно віддавала на ту ціль з єго тиждневого зарібку — відтак скидав з себе свою сьвяточну одежу і з великою старанностию чистив єї щіткою під доглядом своєї запопадливої жінки. В суботу по полудни чистив ножі, вилки і мідяну посудину та мив вікна, а все дуже совістно і терпеливо. В середу вечером ходив з білєм до маґлю, а в суботу вечером ходив з панею Суммерсовою на купно і носив за нею всїлякі пакунки. А пані Суммерсова мала вже з роду богато честнот. Була собі ґаздиня яких рідко. Кождий пенні з тих трийцяти шість або трийцяти і вісім шілінґів, які Томмі заробляв на тиждень, уміла як найлїпше ужити.

З початку ходила з ним завсїгди до краму з готовою одежию і там вибрала для него одінє та й платила — чоловіки, розуміє ся, не знають ся на таких річах і крамар би їх добре оциганив — але пізнійше знайшла спосіб на таке визискуванє. Десь на розї улиці вишукала якогось чоловіка, що продавав останки материй і як стій прийшло їй на гадку шити самій одінє з того. Рішимість була одною з єї честнот, отже одного красного дня покраяла якусь сорокату материю лїтну на одінє, зробила єго на неділю, упхала в него Суммерса, що він навіть і неспамятав ся коли, та випхала до церкви, заким він ще мав час опамятати ся, що з ним такого стало ся. Він чув ся в новім одіню як би не свій. Штани єму дуже стискали литки, а з заду звисали на пяти так, що аж волочили ся, а коли сидів, то чув всюди повно фальд та рубців; ковнір піднимав ся єму заєдно викрутасом на шиї в гору і скоботав в карк, підчас коли ковнір від сурдута аж душив, а плечі здували ся як бальон. Остаточно навик до тої невигоди, але того таки не міг переболіти, що перестав ходити до краму з одежию. Пані Суммерс, бачите, брала ся що раз сьмілїйше до робленя одежі і так з несьмілої первістно проби виробила ся у неї вже виразна система, а Суммерсови не лишило ся нічого, як лиш піддати ся своїй судьбі. Ба, він навіть охотно і на то пристав, що она одного разу взяла ся стричи єму волосє, а з тої порн также і то вже постійно сама робила. Так тягнуло ся єго спокійне щастє через кілька літ, аж прийшов прекрасний лїтний вечер, коли то пані Суммерсова вийшла була за якимись орудками, а Суммерс лишив ся сам один дома. Він помивав начинє і чистив самовар а відтак призадумав ся над парою нових штанів, котрі саме нині вийшли готові зпід іглы і многозначно висіли на дверех від комнати. Таки так, висіли онтам в цілій невинности здуті ззаду як бальон, короткі в штанах а широкі в ноясі та ще більше сорокаті, як всі инші доси; коли споглянув на них, то відозвав ся в нім малий чортик вродженого гріха. — Викинь їх за вікно — шепнув до него малий чортик під-юджуючи єго. Суммерса аж страх взяв, що єму прийшла до голови така злобна гадка і він відвернув ся та через хвильку думав о тім, чи не обмити би ще раз начинє за покуту, що в нім відозвала ся така грішна гадка. Відтак зай-

бей сподіє ся, що его місия не буде безуспішна. Але події говорять що инше і про скоре успокоєнє нема бесіди. Найбільше причиняє ся до несупокоїв незгода племен. В округах, містах і селах приходить до безпастанних борб з жандармами і войском. В альбаньскім місті Дібра приходило двічи до формальної битви з войском. Найбільше ворожо відносить ся до Туреччини населенє Альбанії на крайній півночи і півдни. Півтретя міліона Альбанців голосно роптає против падишаха.

Порта звертає свою увагу лише на Албанію, а тимчасом і в Македонії починає кипіти. Комітаджі починають знов виходити на гори та сіяти революцийну бурю. Провід в сій бурі дає дружина Петра Ханлєва. Бійка й атентати вже почали ся. Один бунтар Попаль доконав замаху в Охриді на префекта поліциї. Зловила его жандармерия, але заки его убито, положив чотирох жандармів трупом. Людске житє там знов стратило свою вартість.

Борба в Альбанії і в Македонії розширює ся з кождим днем.

Нові вісти з Фезу що-раз більше занепокоюючі. З дооколичних місцевостий довкруги Фезу вирушили Бербери до столиці і облягли єї. В кількох місцях удало ся їм зробити у фортифікациях вилім і вдерти ся до міста. Розійшли ся навіть вже були чутки, що повстанці вже здобули Фез та взяли в неволю французского ґенерала Ліотея. Але з французскої сторони не потверджують сеї вісти. В кождім случаю послідні події не додають відваги французкій залозі і потреба їм більшої помочи. Виглядає так, як би Франция все те, що здобула в Марокку, тепер за одним замахом мала втратити.

В Парижи події в Фезі викликали велике занепокоєнє і Міністерска рада рішила вислати до Марокка 47.000 войска на підмогу тамошним залогам. Найблизшою задачею сеї оружної сили буде освободити Фез і забезпечити не лише столицю, але і цілу дорогу, що веде від побережа до Фезу. Але транспорт того войска на призначене місце вимагає певного часу. Минувшого року виправа войска з Франциї до Фезу тревала цілий місяць. По дорозі з Мароку мусіло французке войско торік зводити бої, а так само і сего року без них не обійде ся.

Покищо весь тягар грізного положеня в Марокку спочиває на плечах ґен. Ліотея, вправного кольоніяльного управителя. Нема сумніву що французке войско побідить остаточно Берберів, але кілько то ще буде коштувати жертв, поки Франция посяде те, що признали їй трактати.

Італіяньско-Турецка війна пересуває ся з Триполісу, де почала ся, щораз дальше в обсяг европ. Туреччини. Італіянці обсадили доси 12 островів з турецкої громади островів Спорадів. Ті забори, котрими Італія хоче зробити намір на заключенє мира, можуть однак викликати межинародне запутанє. Осадовленє Італії в Еґейскім мори викликало недовірє Франциї і Анґлії. Ті обі держави, котрі помагають Італії, не радо бажали би відступити Італії за богато посілостий на Середземнім мори, хотять отже в тій цїли довести до европ. конференциї мирової, але доси не найшли на се згоди у инших держав. Росия видимо намагає ся вихіснувати неміч Туреччини, щоби собі обезпечити визначне становище на Чорнім мори. Сприяє Росиї внутрішній розлад в Туреччині, а особливо альбаньске повстанє, в котрім Росия неперечно має свою руку. Альбаньский рух, піддержуваний македоньскими і болгарскими ватагами є для Туреччини в тій хвилї дуже небезпечний, але винна сему она сама, бо нічого не зробила з даних Альбанцям обіцянок перед кількома місяцями.

Новинки.

Львів, 3 червня 1912.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер справ внутрішних іменував секретаря Намістництва Теод. Торосєввича, ст. комісаря повіт. Казим. Яворчиковского і секретарів Намістництва: Марк. Задуровича, Ад. Ґрабовского, Каз. Мадуровича і Ів. Машковского старостами; комісарів повітових: Станисл. Біліньского, Людв. Осуховского, Станисл. з Псар Псарского, дра Зиґмунта Красуцкого, Фр. з Лешни Лещиньского і Стеф. Ружецкого секретарями Намістництва в Галичині. — П. Намістник переніс старостів: Теод. Торосевича з Підгаєць до Львова, Марк. Задуровича з Надвірної до Городенки і Каз. Мадуровича з Городенки до Надвірної.

— **Небезпечний збиток.** На Замарстинові в однім з домів при ул. Граничній 12-лїтний хлопець розпустив в лузї головки із сірників і ей збитків дав їх випити на подвірю своїй ровесници Юзї Томеречко. Лакома дївчина випила і сейчас дістала таких болїв, що нещасливу треба аж було відставити до шпиталю.

— **Ліцитация.** Дня 7 червня 1912 о годині 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї в Ярославю публична ліцитация невідобраних товарів, як: вино, горівка, цикория, сьвічки, мило, машина до шитя, знаряди рільничі, щітки, порцеляна товари блаватні, і т. п. о скілько їх не викуплять властителї.

— **Як на початок то за скоро.** Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: Вчера в хвили в'їзду поїзду особового ч. 5615 до стациї Трускавець-Місце купелеве вискочив із шин на зворотници пятий ваґон з незвістної доси причини. Трох подорожних притім легко потовкло ся, з персоналу не потерпів нїхто нїчого. Рух поїздів відбуває ся без перешкоди. — Як звістно, отворенє сеї зелїзниці відбуло ся лише що в суботу.

— **Наглою смертою** помер оногдашної ночи Семко Юрковский, зарібник зпід Тернополя літ 39. Померший приїхав був до Львова в тій цїли, щоби тут лїчити ся на якусь хоробу горла і заїхав до свого свояка, сторожа дому ч. 11. при ул. Академічній. В ночи настав параліж гортанки, а свояки добачили смерть аж рано. Тіло відставлено до інститута судової медицини.

шов до алькіря і звідтам побачив, що двері від хати стояли отвором, мабуть длятого, що їх не замкнула дитина сусідів, що мешкали під ними на долині. Двері від хати стоячі отвором були щось такого, чого пані Суммерсова дуже не любила — то виглядало дуже „з проста“ і Суммерс збіг на долину. Коли хотів замкнути двері, виглянув мимо волї на улицю.

На тротоарі стояв якийсь чоловік і цікаво заглядав до дверий. Лице мав дуже опалене, руки запхав глубоко в кишені, а на голові мав широку добре вже замащену від пальців шапку з вовнянним ґузиком на середині, таку, як єї носять моряки, та ще й насунув єї на сам чуб. Чоловік той приступив ся трохи близше дверий і спитав:

— Чи пані Фордова дома?

Суммерс витріщив на хвильку очи на него і мовчав, а відтак відозвав ся: Що?

— Чи давнійша пані Фордова, а теперішна Суммерсова дома? — Він допитував ся і так якось хитро споглядав, що Суммерс не міг того зрозуміти, що то має значити.

— Нема — відповів Суммерс — лише що вийшла до міста.

— А ви єї чоловік?

— Ая!

Питаючий вийняв люльку з рота і вишкірив зуби від уха до уха та мовчав; наконець відозвав ся: Я би своє горло дав за то, що ви якраз той, якого їй потреба! — Тай знову при тім засьміяв ся. Коли відтак побачив, що Суммерс хоче замикати двері, станув ногою поза поріг.

— Не квапте ся, свате! Приходжу до вас на маленьку розмову, оттак, як мужчина з мужчиною — і якось несамовито зморщив при тім чоло. Томмі Суммерсови чогось аж слабо зробило ся, але що не міг дверий замкнути, то відозвав:

— Чого вам треба? Я вас не знаю.

— Ну, то вибачте моїй сьмілости — я вам представлю ся.

Він рушив шапкою кланяючись на сьміх ніби то покірно — називаю ся Боб Форд, той сам, що то колись давно ніби то утопив ся в Мультоном на мори, і приходжу навідати ся до своєї жінки.

Підчас тої бесіди Томмі Суммерсови рот чим раз ширше розтвирав ся, пальці що раз глубше залазили у волосє на голові і він видивив ся стовпом на моряка, відтак глянув на вікно, опісля на улицю і знов на гостя — але не міг і словом відозвати ся.

— Приходжу подивити ся трохи, що поробляє моя жінка — повторив чужинець. — А тепер можемо вже спокійно о тім поговорити, як мужчина з мужчиною, так сказати би...

Суммерсови рот поволи замкнув ся і він пустив ся механїчно горі сходами. То зробило поволи вражінє на него, коли зміркував як стоїть діло, і малий чортик знов в нім відозвав ся. Припустім, що той чоловік був би Фордом — припустім, що він хотів би назад відобрати свою жінку, чи то для него, для Томмі Суммерса, був би удар? Він нагадав собі штани, начинє і самовар, маґель, ножі і вилки та вікна і о всім тім думав як той, що хотів би того позбути ся.

Коли вийшли на гору, взяв его Форд попід руку і спитав з тиха охриплим голосом:

— Чи ще довго забарить ся?

— Може годину — відповів Суммерс і отворив двері до хорошої сьвітлички.

— Ну, — відозвав ся Форд розглядаючись по комнаті; — то ви тут досить вигідно розґаздували ся, отсі крісла і отся знадоба то єї, чи по правді сказавши, як межи нами, мужчинами, — мої. — Він сїв собі і став пакати люльочку та призадумав ся, а відтак відозвав ся знову: Ось я і знову тут, я Боб Форд, о котрім гадали, що він вже не жиє, а я цілий здоровісенький, бо й чому? Старе німецке доробайло зловило мене на воді та завело до Сан Франціско, я уганяв собою через кілька літ по сьвіті, а тепер (споглядаючи остро Суммерсови в очи) приходжу, мій любчику, навідати ся до моєї жінки!

— Она не любить, щоби тут курити — сказав на то Суммерс змішаний.

— Ні, до лиха, не любить того — сказав Форд і вийняв люльку з зубів та спустив єї аж до самої землї. — Скажіть же, як она вам сподобала ся? Чи мусите мити вікна?

— Ну — відповів Суммерс, якось неохотно і пиняво — я... я... часом їй помагаю.

— Ну... а ножі і мідянну посудину? Я би голову свою дав за то, що все... Він встав і нахилив ся Суммерсови над его голову. — Єй Богу... то лиш она так стриже волосє! Аби я так не жив, коли она не хотіла і мені так само робити. — Він став оглядати почервонілого Суммерса зі всіх боків — а відтак вхопив за одну штанку від штанів, що висіли на дверех. — Нехай мене чорти возьмуть, коли отсе не єї робота. І ви даєте ся в то убирати? — Він злобно зареготав ся.

Чортик став тепер на власну руку доказувати Суммерсови, що коли би отсей чоловік взяв собі назад свою жінку, то він би не потребував може убирати сих штанів.

— Ой — говорив Форд дальше — то она все ще тота сама з пекла родом та запопадлива?

— **Гарна жертва.** З Праги доносять, що о. др. Ленер, з передмістя Виногради, вислав до міского представництва Королівских Виноградів лист з заявою, що він жертвує з нагоди 25-літнього ювілею ческого університету, цілу свою бібліотеку на заложене ческого історичного інституту і квоту 100.000 К на удержане і доповнене сего інституту.

— **Добродійний міліярдер.** Американьский міліярдер в Філядельфії П. Віденер жертвував 20 мілїонів корон на основане захоронки для дітий калік. Згадану захоронку оснував сей міліярдер в память свого сина, який погиб підчас недавної страшної катастрофи корабля „Титаніка“.

— **Фосфорові сірники.** З днем 1 липня с. р. входить в житє заказ впроваджувати в торговельний оборот фосфорові сірники. Львівский маґістрат перестерігає купців перед надто великим засомотрюванем складів в ті сірники, бо по вході в житє заборони, торговельний оборот сими сірниками буде безуслівно недопускаємий, а провинивші проти сеї заборони будуть строго карані.

— **Нові арештованя шпигунів.** Дня 24. мая арештовала львівска поліция якогось барона Кеніґа, пруского підданого, літ 50, що мешкав у Львові при ул. Шептицких ч. 37. Ревізия в его помешканю дала доказ, що Кеніґ освши у Львові під прізвищем Розенберґа, стояв в безпосередних зносинах з членом російского ґенерального штабу в Києві, Біловцевом і одержав звідтам гроші. Кеніґ приїхав перед двома неділями до Львова і зпершу замешкав в готели а пізнійше наймив собі приватне помешкане, при чім ще й то собі вимовив, щоби єму дали ключ від брами, бо не хоче, щоби сторож єго контролював, коли він в ночи до дому приходить. В часї ревізиї у него жінка єго кинула якийсь лист до печи, але єго ще в пору виймлено і він найбільше скомпромітував арештованих. Баронову Тересу Кеніґ арештовано також а що еї 7-літну донечку не було де подїти, то і еї приміщено разом з матірю в арешті.

Арештований бар. Кеніґ перебував в послідних часах головно в Варшаві. Він був свого часу директором вандрівної трупи театральної, відтак директором готелю а наконець станув на шпигуньску службу і дістав поручене осісти у Львові. Жінка єго Тереса походить з польскої родини Вітковских і єсть сестрою голосного німецкого публіциста Гардена, котрий по правді називає ся Вітковский.

Дальше арештовано якогось Андрія Клосовского, літ 34, російского підданого, котрий як здогадують ся, єсть офіциром від російскої жандармерії і прибрав собі фальшиве прізвище. Він мешкав у Львові також при ул. Шептицких ч. 27 і перебував тут вже від двох місяців. Ревізия у него виказала також, що він стояв в звязи в Біловцевом і діставав звідтам інструкциї і гроші. Той Клосовский, кілько разів завізвали его на поліцию яко чужинця, старав ся завсїгди переконати поліцию, що єсть ворогом Росиї і що мусів длятого звідтам втікати.

Як Кеніґ так і Клосовский діставали від російских властий войскових місячну платню а крім того ще й специяльну винагороду за переведені праці. Інструкциї виходили від Біловцева в Києві а подаючи їм, що і як та коли мають робити, опирали ся на дуже докладнім знаню місцевих відносин і осіб.

В справі Софії Кухаржевскої, любки шпигуна Стецишина мала вже небавком відбути ся карна розправа перед судом, коли нараз настала зміна. Власти довідали ся іменно, що кількох з тої шайки шпигунів знаходить ся ще в Кракові і Подґужу. Висланий специяльно в сій справі до Кракова судия слідчий перевів ревізиї, переслухав цілий ряд осіб низшого персоналу зелїзничого та вернув з обильним материялом. Наслідком того будуть дальші арештованя.

Телеґрами.

Відень 3 червня. На нинїшнім засїданю комісиї буджетової зараз по отвореню засїданя пос. Василько поставив внесене, щоби засїдане замкнено і зажадав ствердження відношеня голосів. На жадане пос. Штайнвендера засїдане перервано на чверть години. По перерві відбуло ся голосоване. За внесенем пос. Василька голосував лиш сам внескодавець, против 21 послів, отже показав ся брак комплету. Предсїдатель замкнув засїдане. Речинець слїдуючого засїданя буде поданий членам на письмі.

Париж 3 червня. Ґен. Ліошей телеґрафує з Феза: Відділ ґен. Ґурода заатакував повстанців у віддалі 10 кільометрів на північний схід від Фезу над берегом Себу. При помочи пушок, розбито табор повстанців. Відділ вернув до Феза. Від вчера полудня не впав ані один вистріл. Здає ся, що неприятель єсть вовсїм розбитий. Французів погибло 12, ранених єсть 31.

Париж 3 червня. Майже цїла служба міскої зелїзниці східної застрайкувала вчера.

Париж 3 червня. Президент Фалїєр видав онογди обід на 250 осіб в честь голяндскої королевої і еї мужа. Вчера видав на їх честь обід президент міністрів Поанкаре на 150 осіб.

Вологда 3 червня. В тутешній пристани вибух паровий котел пасажирского корабля; 4 особи згинули, а богато єсть поранених.

Суммерс став вже міркувати, що не потребує вже більше тим журити ся... річ преці ясна... Анна була жінкою того чоловіка і честь наказувала єму признати, що так єсть дійстно. Чортик шепнув єму знову, що то єсть єго конечним обовязком.

— Ну — відозвав ся нараз Форд — час не стоїть, а так не може дальше бути. Не хочу бути чоловіком без серця, товаришу. По правдї сказавши повинен би я домагати ся свого права, але що з Вас, як виджу чесний, молодий чоловік і Ви тут так любенько та вигідно загосподарили ся, так по божому і як пристало на супругів, то — аби мене так по тій правді вхопили — скину ся жінки і піду собі в сьвіт — ходіть сюди! (З виразом великодушности). Зроблю Вам честне предложене, як мужчина мужчині — пять фунтів!

Суммерс не мав на то пять фунтів, але хоч би й пять пенсів; він то й сказав, а відтак ще й додав: Та й я би не хотів бути причиною роздору межи чоловіком а жінкою... ні, за ніяку ціну... хоч і як мені то тяжко... але то обовязок... я єго сповню!

— Та бо ні — відозвав ся на то Форд чим скорше і взяв Суммерса за плече — не буду стояти уперто при моїм жаданю — охотно дещо спущу — оттак, скажім два фунти — то чей не за богато, коли Вам на завсїгди уступлю ся, коли заберу ся туди, — де — як то кажуть — перець росте, та й не поднялю ся на жінку, з котрою шлюб взяв, все одно, чи по доброму, чи по злому. — Ну два фунти, так межи нами, межи мужчинами — то чей не богато! Що? Дайте руку — згода? —

— Та оно то й правда, що не богато — потакував Суммерс щиро — то таки великодушність з Вашої сторони, але я не хочу використувати вашого доброго серця — Анна Ваша жінка — а я не хочу роздору між Вами! Лишіть ся і користайте зі свого права! — То я повинен забрати ся і не входити Вам ніколи в дорогу — він поступив ся до дверий.

— Та заждіть же — сказав на то Форд і станув межи дверми а Суммерсом.— Майте розум — подумайте лиш собі, яка би то для Вас була страта, як би не було нікого, хто би дбав про Вас... Скажіть один фунт і діло готове, як пристало межи мужчинами — один фунт можете преці легко сховати перед нею. Впрочім можете дати і свій годинник — а я — —

Хтось запукав двічи до дверий від хати.

— Хто то? — спитав Форд зі страхом.

— Подивлю ся — сказав Суммерс і вибіг на сходи.

Боб Форд чув, як він отвирав двері, приступив до вікна і побачив як-раз під собою сам горішний кінчик чипця — він щез у дверох і добре звістний голос долетів до єго надслухуючого уха.

— А ти-ж куди без капелюха — спитав жіночий голос остро.

— Там хтось на горі — що хоче поговорити з тобою —

І Боб Форд побачив, як хтось біг серед нічної темноти та півнав Тому Суммерса.

Форд не надумав ся більше, єго жінка стояла в дверех і дивила ся за Суммерсом, він побіг до алькіря, отворив чим скорше вікно, скочив на дах від пральні, звідси спустив ся на подвіре, перелїз чим дух через низький мур і побіг живо поза ріг улиці. Ніяка жива душа єго не виділа і то причина, чому для сусідів єсть все ще загадкою, длячого Суммерсова безлична втеча від своєї шлюбної жінки таки в еї очах єсть все ще загадкою для сусідів.

Надіслане.

Франценсбад

Др. Станислав Пржибильский

б. асистент клініки хірурґічної і поліжн. ґінек. Університету Ягайлоньского в Кракові ординує як минувшими літами.
Palace-Hotel, вхід від Kirchenstrasse.

Руско-польска

Термінольоґія

зі збіркою ИНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910

Накладом автора.

—**Ціна 1 К** (опаска 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Релїґія — 3) Психольоґія — 4) Льоґіка — 5) Педагоґіка — 6) Руский язик-Література — 7) Руский язик-Граматика — 8) Ґеоґрафія — 9) Історія — 10) Рахунки — 11) Ґеометрия — 12) Начеркова ґеометрия — 13) Соматольоґія — 14) Зоольоґія — 15) Ботаніка — 16) Мінеральоґія — 17) Ґіґієна і Лїчництво — 18) Фізика — 19) Хемія — 20) Господарство — 21) Каліґрафія — 22) Рисунки — 23) Музика і Спів — 24) Ручні жіночі роботи — 25) Ґімнастика (руханка) — 26) Технольоґія (slöjd).

Церковні річи

— — **Найкращі і найдешевші продає** — —

„Достава“

основана руским Духовеньством у Львові при ул. Руский ч. 20 (в каменици „Днїстра“), а в Станиславові при ул. Смольки число 1.

Там дістане ся ріжні фелони, чаші, хрести, ліхтарі, сьвічники, тапи, патериці, кивоти, плащениці, образи (церковні і до хат), цьвіти, всякі другі прибори. Також приймають ся чаші до позолочення і ризи до направи. Уділ виносить 10 К (1 К вписове), за гроші вложені на щадничу книжку дають 6 прц.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в одним напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стацій в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеграфічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).